

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 2/2019
20.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић - Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Шарића и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Шарића – адвоката Горана Јовандића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.153/18 од 04.04.2018. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.86/18 од 13.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 20. марта 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дарка Шарића – адвоката Горана Јовандића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.153/18 од 04.04.2018. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.86/18 од 13.04.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.153/18 од 04.04.2018. године против окривљеног Дарка Шарића, који се налази у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду, Посебног одељења Ки. П. број 52/09 од 09.12.2009. године, а који му се рачуна од 17.03.2014. године, када је лишен слободе, по основу из члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП продужен је притвор и истовремено одређено да му по том решењу притвор може трајати најдуже 60 дана.

Решењем Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.86/18 од 13.04.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Дарка Шарића и његовог браниоца – адвоката Горана Јовандића, изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.153/18 од 04.04.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дарка Шарића – адвокат Горан Јовандић, не наводећи законски основ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи

побијана решења тако што ће укинути притвор према окривљеном или меру притвора заменити мером забране напуштања стана или отклонити тачку 1. и 3. за продужење притвора, или да укине побијана решења.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Дарка Шарића, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у уводу захтева, означава повреду закона уопште, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, међутим не конкретизује о којој повреди закона се ради, а с тим у вези у образложењу захтева наводи да приликом доношења побијаног решења суд није ценио одлучну чињеницу – да се окривљени Дарко Шарић добровољно предао државним органима Републике Србије, те да има пријављено пребивалиште у Београду на адреси ..., а што према ставу браниоца „има за последицу повреду члана 16. и 83. ЗКП“. Надаље, у захтеву се истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање и није дао јасне разлоге о одлучној чињеници - постојању новца за потенцијално финансирање бекства окривљеног, те да није навео конкретне околности које би указивале на опасност од бекства, нити их је определио у односу на члан 346. и 246. КЗ, већ је побијано решење засновао на неутемељеним претпоставкама, а из којих разлога према ставу браниоца не стоје разлози за притвор према окривљеном из члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се истиче да суд у односу на разлоге за продужење притвора из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП није утврдио постојање особитих околности које указују да би окривљени поновио кривично дело, нити је о томе дао разлоге о одлучним чињеницама, већ је од стране суда „изостала свака конкретизација у односу на окривљеног као индивидуу, односно које је то његово конкретно деловање у дужем временском периоду, те које је конкретне радње предузео у већем броју, као и која његова конкретна улога оправдава продужење

притвора по овом основу“. Према ставу браниоца, суд у побијаном правноснажном решењу понавља исте оне разлоге, наведене у решењу о одређивању притвора пре више од осам година, док нове особите околности за основаност притвора уопште не наводи. Надаље, у вези са овим основом за продужење притвора, бранилац истиче да суд приликом доношења одлуке није утврдио одлучну чињеницу – да окривљени Дарко Шарић није осуђиван за иста или истоврсна кривична дела за која му се суди, те да је непотпуно и погрешно утврдио чињенично стање у односу на ранију осуђиваност окривљеног, обзиром да је прва осуда била пре 25, а последња пре 16 година, а што према ставу браниоца „за последицу мора имати укидање побијаног решења, обзиром да суд није навео јасне, убедљиве и индивидуализоване разлоге на страни окривљеног за продужење притвора“.

У захтеву се истиче и да приликом доношења побијаних решења суд није применио члан 189. ЗКП и члан 210. став 1. ЗКП, обзиром да ни у једном тренутку није разматрао опцију да притвор замени блажом мером – мером забране напуштања стана, нити је узео у обзир чињенице и околности које иду у прилог окривљеном Дарку Шарићу.

Имајући у виду да бранилац окривљеног Дарка Шарића – адвокат Горан Јовандић, изложеним наводима захтева не опредељује конкретно ниједну повреду закона која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, већ у суштини оспорава оцену суда о разлозима за продужење притвора према окривљеном по основу из члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП и указује на повреду одредба члана 16. став 2. ЗКП као и чланова 189. и 210. став 1. ЗКП, а из којих разлога окривљеном преко браниоца није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Најзад, у захтеву се истиче и да је суд побијаним решењем прекршио одредбе Устава Републике Србије и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, као и друге међународне уговоре које је потписала Република Србија.

Како је одредбом члана 484. ЗКП прописано да се у случају тих повреда уз захтев за заштиту законитости мора доставити и одлука Уставног суда или одлука Европског суда за људска права којом је таква повреда утврђена, те обзиром да бранилац окривљеног у захтеву није описао у чему се конкретно састоје ове повреде, нити је одлука Уставног суда, односно Европског суда за људска права приложена уз захтев, то је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић